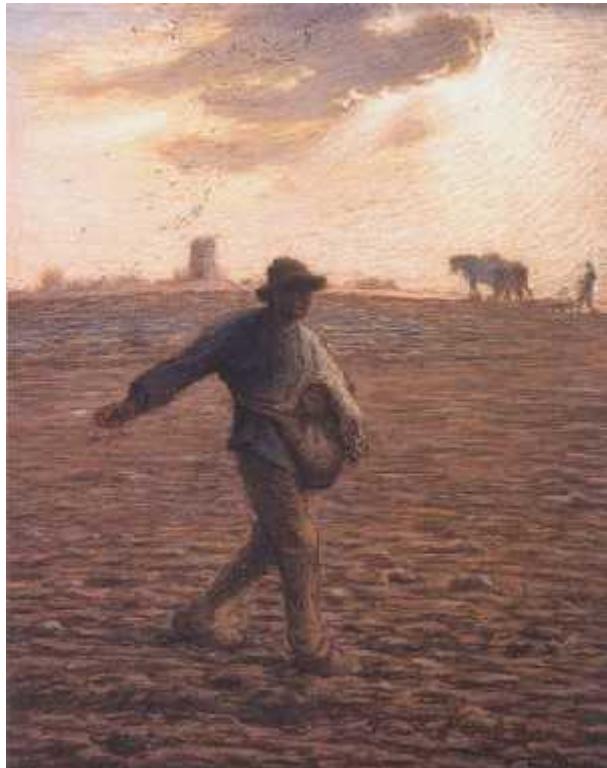


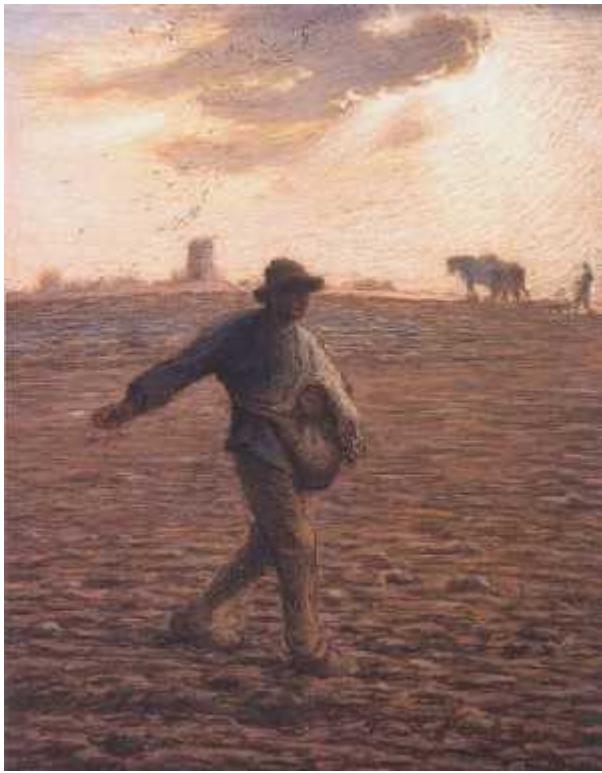
16 Οκτωβρίου 2021

‘Ο σπόρος τοῦ Θείου λόγου καὶ τὸ ἔδαφος

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη



Ἡ παραβολὴ τοῦ Σπορέα, ἔνα ἀφυπνιστικὸ προσκλητήριο πρὸς αὐτοκριτικὴ καὶ αὐτογνωσία



Πολλὲς φορὲς ἀναρωτιοῦνται οἱ ἄνθρωποι καὶ ἀποροῦν γιὰ τὴ φαινομενικὴ ἀποτυχία τοῦ Χριστιανισμοῦ μέσα στὸν κόσμο ποὺ παρατηρεῖται ἀλλοῦ σὲ μικρὴ καὶ ἀλλοῦ σὲ μεγαλύτερη ἔκταση. Δὲν θὰ ἐπρεπε, ὕστερα ἀπὸ τὸ λυτρωτικὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ μέσα σ' ἐναν ἀφιλόξενο κόσμο καὶ ἐν συνέχειᾳ τῶν μαθητῶν του μέσα στὴν οἰκουμένη καὶ κυρίως ὕστερα ἀπὸ προσπάθειες καὶ πειραματισμοὺς τόσων αἰώνων, νὰ βλέπαμε σήμερα μία μεγαλύτερη ἐπίδραση τοῦ Χριστιανισμοῦ μέσα στὴν ἀνθρωπότητα καὶ μία πιὸ ἐνθαρρυντικὴ ἐφαρμογὴ του; Τὴν ἀπάντηση στὸ ἔρωτημα αὐτὸ μᾶς δίνει ἡ παραβολὴ τῆς Δ΄ Κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ, στὴν ὁποίᾳ γίνεται λόγος γιὰ ἐνα σπορέα ποὺ τὸ ἔργο του δὲν ἀπέδωσε παντοῦ τὸν ἴδιο καρπό.

Τὸ ἔργο τοῦ σπορέα δὲν ὑπῆρξε ἐλαττωματικό. Οὕτε ὁ σπόρος χαλασμένος. Σκορπίστηκε παντοῦ πλουσιοπάροχα μὲ τὴν ἀφθονία ποὺ διακρίνει τὸν Θεό, τὸ χορηγὸ κάθε ἀγαθοῦ· κι ἀκόμη σκορπίσθηκε χωρὶς διακρίσεις ἢ προτιμήσεις. Ωστόσο τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ἦταν ἀνάλογο πρὸς τὴ γενναιοδωρία τῆς σπορᾶς. Ἔνω ὁ σπόρος δόθηκε πλούσια καὶ χωρὶς διακρίσεις, δὲν ἔγινε παντοῦ δεκτὸς μὲ τὸν ἴδιο τρόπο, τὴν ἴδια προθυμία, τὴν ἴδια ἀνταπόκριση. Ἔτσι, τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ἦταν παντοῦ τὸ ἴδιο ἀλλ᾽ ἀνάλογο μὲ τὴ δεκτικότητα καὶ ἀποδοτικότητα τῆς γῆς ποὺ τὸν δέχθηκε.

Κι ἀκόμη πρέπει νὰ παρατηρήσουμε τὰ ἔξῆς: Πρῶτα-πρῶτα οἱ τρεῖς περιπτώσεις ἀποτυχίας τῆς σπορᾶς δὲν σημαίνουν τοπικὴ ἀναλογία σὲ σχέση πρὸς τὴν ὅλη ἐπιφάνεια τῆς γῆς σὲ τρόπο ὥστε νὰ πεῖ κανεὶς ὅτι κατὰ τὰ τρία τέταρτα τὸ ἔργο τῆς σπορᾶς ἀπέτυχε καὶ καρποφόρησε μόνο στὸ ἐνα τέταρτο· ἀπλῶς

περιγράφονται όρισμένοι λόγοι άποτυχίας ποὺ πρέπει νὰ βάλουν σὲ σκέψεις τὸν ἀκροατὴ ὡς πρὸς τὴν τοποθέτηση τοῦ ἔαυτοῦ του. Καὶ ἔπειτα, κάνει ἐντύπωση ἡ τεράστια καὶ θαυμαστὴ ἐπιτυχία τῆς τέταρτης περιπτώσεως: ἡ καλὴ γῇ ἀποδίδει καρπὸν «ἐκατονταπλασίονα», δηλ. ἐκατὸ φορὲς περισσότερο ἀπὸ ὅ, τι θὰ περίμενε κανεὶς σὲ μία κανονικὴ καρποφορία. Συχνὰ εἴμαστε ἔτοιμοι νὰ τονίσουμε τὴν ἀποτυχία τοῦ Χριστιανισμοῦ σὲ ὄρισμένες περιπτώσεις, ξεχνώντας τοὺς λόγους ποὺ τὴν προκάλεσαν καὶ κυρίως ξεχνώντας ὅτι σὲ ἄλλες περιπτώσεις ἡ ἐπιτυχία του ὑπῆρξε ἀξιοθαύμαστη καὶ πάνω ἀπὸ κάθε μέτρο καὶ κάθε προσδοκία.

Στὸ ἀπαισιόδοξο, πλὴν ὅμως πραγματικό, ἐρώτημα μὲ τὸ ὅποῖο ἀρχίσαμε, ἡ παραβολὴ αὐτὴ δίνει τὴν ἔξῆς ἀπάντηση:

Ἐὰν ὁ σπόρος τοῦ Χριστιανισμοῦ δὲν βλάστησε παντοῦ, ἂς μὴν ἀναζητοῦμε τὴν αἰτία οὕτε στὶς διαθέσεις τοῦ σπορέα οὕτε στὴν ποιότητα τοῦ σπόρου, ἀλλ᾽ ἂς στραφοῦμε ἀλλοῦ, στὸ εἶδος τοῦ ἀγροῦ ποὺ δέχτηκε τὸ σπόρο, στὸν τρόπο ποὺ ἀνταποκρίθηκαν οἱ ἄνθρωποι στὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, στὴν ποιότητα τῆς γῆς ποὺ ἀντιπροσωπεύει ὁ καθένας μας.

Οἱ τρεῖς κατηγορίες ἄγονου ἐδάφους ποὺ περιγράφονται στὸ κείμενό μας εἶναι δυνατὸ νὰ βρεθοῦν σὲ πολλὲς ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς τοῦ καθενός μας. Ἀλλοτε ἀπὸ ἀμέλεια, ἄλλοτε ἀπὸ ἐπιπόλαιη καὶ χωρὶς βαθιὲς ρίζες ἀντιμετώπιση οὐσιαστικῶν πραγμάτων ποὺ σχετίζονται μὲ τὴν ἴδια τὴν ζωή μας, ἄλλοτε ἀπὸ ἀδυναμία νὰ ἀντισταθοῦμε στὴν εύχαριστηση τῆς στιγμῆς ἐμποδίζουμε τὴν καρποφορία τοῦ θείου λόγου μέσα μας.

Ἡ παραβολὴ αὐτὴ ἀποτελεῖ ἔνα ἀφυπνιστικὸ προσκλητήριο πρὸς αὐτοέλεγχο, αὐτοκριτικὴ καὶ αὐτογνωσία. Ἐνῷ ἐμεῖς ἀπὸ τὴν μὰ μερὶὰ εἴμαστε ἔτοιμοι νὰ διαπιστώσουμε ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς φαίνεται νὰ ἀπέτυχε σὲ πολλοὺς ἀνθρώπους, νὰ ἐπιρρίψουμε τὴν εύθύνη σὺν αὐτοὺς ποὺ κακῶς τὸν ἐκπροσωποῦν, νὰ κατακρίνουμε θεσμοὺς καὶ πρόσωπα, ἡ παραβολὴ ἀπὸ τὴν ἄλλη μερὶὰ ἐφιστᾶ τὴν προσοχή μας στὸ ἔδαφος ποὺ ἐκπροσωπεῖ ὁ καθένας μας γιὰ τὸ σπόρο τοῦ θείου λόγου. Πέρα δὲ ἀπὸ αὐτὴν τὴν αὐτοεξέταση, μᾶς μεταδίδει κι ἔναν τόνο αἰσιοδοξίας: παρὰ τὴν ἀποτυχία ὄρισμένων περιπτώσεων, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ τελικὰ καρποφορεῖ καὶ μάλιστα μὲ τρόπο ἐκπληκτικὸ καὶ θαυμαστό, ἀποδίδοντας καρπὸ ἐκατὸ φορὲς περισσότερο ἀπὸ τὸ κανονικό. Γιὰ τὸ ἀν βρίσκεται ὁ ἄνθρωπος ὅχι στὴν καρποφόρα γῇ ἀλλὰ στὸ πετρῶδες καὶ ἄγονο ἔδαφος δὲν μπορεῖ νὰ κατηγορήσει κανέναν ἄλλον παρὰ μόνο τὸν ἔαυτό του.

Πηγή: agiazoni.gr